ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 270

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

### Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ συστάσεως Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου καὶ περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ..... 1
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων διὰ συμπληρωματικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν Μακεδονικῶν Σιδηροδρόμων ..... 2

### Διατάγματα

Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐξετάσεων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ..... 3
Περὶ ἐπεκτάσεως διαταξέων νόμου «περὶ ἀποδοχῶν καθηγητῶν». .... 4

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

*Περὶ συστάσεως Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου καὶ περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.*

### ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων», κρίνοντες δὲ ὑφισταμένην ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαν ἀνάγκην περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Διαρκοῦς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Καθιστᾶται Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, ἤτοι τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πλήν: α') τῆς περιπτώσεως ἀσκήσεως τῆς ὑπάτης δικαστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν παραβάσεων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων τῆς Διαρκοῦς Συνόδου, δι' ἣν ἁρμοδία εἶνε ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἥτις ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ταύτην κατὰ τὰ ἐν Κεφαλαίῳ Π' τοῦ νόμου ΣΛ' τοῦ 1852 ὁριζόμενα, τοῦ ὁποίου αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἐπανέρχονται εἰς ἰσχύν, καὶ β') πάσης ἄλλης περιπτώσεως ὁρισθησομένης διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐκδοθησομένου Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος σύγκειται ἐξ ἑπτὰ μελῶν ἰσοψήφων, ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπάς, ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ ἓξ Σύνεδροι. Καὶ Πρόεδρος μὲν εἶνε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, οἱ δὲ Σύνεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης, διατηρουμένης ἐνὶ ἑκάστῳ εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Ἡ Διαρκὴς Ἱ. Σύνοδος εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἂν εἶνε παρόντες τέσσαρες Σύνεδροι, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ὅταν λαμβάνῃ ἀποφάσεις ὡς δικαστήριον ἀπαιτεῖται νὰ παρίστανται ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνόδου.

Ἡ Συνοδικὴ περίοδος ἄρχεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους. Ἡ κλῆσις τῶν Συνοδικῶν διὰ τὴν προσεχῆ περίοδον ἄρχεται ἀπὸ τῶν κληθέντων κατὰ πρεσβεῖα πρὸς συγκρότησιν τῆς ΟΔ' Διαρκοῦς Συνόδου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, καθορισθήσονται εἰδικώτερον τὰ τῶν Συνόδων τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τὰ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος, ἀναστέλλεται ἡ συνέλευσις τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Ἄρθρον 4.

Παρὰ τῇ διαρκεῖ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται διὰ Διατάγματος Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὅστις ἔχει τὸ καθῆκον νὰ παρευρίσκηται ἄνευ ψήφου εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς συνεδριάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ προσυπογράφηται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῇ Συνόδῳ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων καὶ πράξεων, πᾶσα ὅμως πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τῆς Συνόδου εἶνε ἔγκυρος καὶ ἐν ἀρνήσει προσυπογραφῆς τοῦ Ἐπιτρόπου, ἐφόσον βεβαιοῦται ὅτι οὗτος παρέστη κατὰ τὴν συνεδρίασιν.

Ἐπὶ ζητημάτων πίστεως καὶ λατρείας ἡ πρᾶξις εἶνε ἔγκυρος καὶ ἂν ἔτι κληθεὶς ὁ Ἐπίτροπος δὲν παρέστη.

Τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας μὴ ὑπάρχοντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Τμηματάρχης τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοῦτον δὲ ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Ἀθήνησιν Πανεπιστημίου.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Ἐπίτροπον λαμβάνει δι' ἑκάστην συνεδρίασιν εἴκοσι δραχμὰς μετοχλικὰς ὡς ἀποζημίωσιν. Ὁ μισθὸς καὶ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ Ἐπιτρόπου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ὁ παρὰ τῇ Διαρκεῖ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπίτροπος εἶνε τοιοῦτος καὶ παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας.

Τὸ κεφάλαιον Β' τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Διαρκὴς Ἱ. Σύνοδος, καθισταμένη ὡς τὸ μόνον δευτεροβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 48 καὶ τὰ ἄρθρα 52 καὶ 53 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 δικαστικὴν δικαιοδοσίαν.

Ἡ τρίμηνος προθεσμία τοῦ ἄρθρου 53 περιορίζεται εἰς μηνιαίαν τοιαύτην.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 καὶ τὰ ἄρθρα 43-48 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 καθοριζομένη δικαστικὴ δικαιοδοσία διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, ὅπου δὲ ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναφερομένων ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 γίνεται χρῆσις τῶν ὅρων «δευτεροβαθμίου δικαστηρίου» ἢ «Ἱερᾶς Συνόδου» ἢ «Προέδρου αὐτῆς» νοεῖται ἡ Διαρκὴς Σύνοδος ἢ Πρόεδρος αὐτῆς.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθήσονται τὰ περὶ ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καὶ ἀναθεωρη-

ιτικοῦ, ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας τούτων καὶ τῆς διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς ταῦτα αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν νόμων Σ' καὶ ΣΑ' τοῦ 1852 μετὰ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922 γενομένων τροποποιήσεων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ κεφάλαιον Θ' ὡς καὶ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 μέχρι τοῦ ἄρθρου 82 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ὅπου δὲ ἐν τοῖς σχετικοῖς ἄρθροις γίνεται μνεία τῶν ὅρων «Ἱερὰ Σύνοδος» ἢ τοῦ «Προέδρου αὐτῆς» νοεῖται ἡ Διαρκὴς Σύνοδος ἢ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Συνόδου, καλουμένων καὶ ἑτέρων ἓξ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας τῶν ἐπὶ πενταετίαν διοικησάντων Ἐπισκοπήν, μὴ τελούντων δὲ ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν ποινήν.

Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς προτάσεως καὶ τὰ καθέκαστα ἐν γένει τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν Μητροπολιτῶν γίνεται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Συνόδου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων Σ' καὶ ΣΑ', αἵτινες ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ.

Ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δ)βρίου 1923 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἐν ἄρθροις 16-20 καὶ 20 ἐδαφ. α' καὶ γ' καὶ τὰ ἐν ἄρθροις 26-43 ὁριζόμενα, ὅπου δὲ ἐν τοῖς σχετικοῖς ἄρθροις γίνεται μνεία τῶν ὅρων «Ἱ. Συνόδου» ἢ τοῦ Προέδρου αὐτῆς νοεῖται ἡ Διαρκὴς Σύνοδος ἢ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 εἶνε ὅτι ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιερέων δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ τῆς Ἐπισκοπῆς του δι' ὅσον δήποτε χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 9.

Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 7-10 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 γραφεῖον τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας χρησιμεύει καὶ ὡς γραφεῖον τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Διαρκὴς Σύνοδος ἔχει κατὰ τὰ λοιπὰ πᾶσαν τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τὴν καθοριζομένην διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ἐν ἄρθροις 10-15.

Ἄρθρον 11.

Ὡς πρὸς τὴν Διαρκῆ Σύνοδον καὶ τὰς ἀνωτέρω συναφεῖς διατάξεις ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 ἰσχύουσι μόνον αἱ ρητῶς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις καθοριζόμεναι διατάξεις, κατὰ λοιπὰ δὲ καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα καὶ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Διαταγμάτων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν νόμων Σ' καὶ ΣΑ' τοῦ 1852 μετὰ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922 γενομένων τροποποιήσεων, ἐπανερχομένων διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐν ἰσχύϊ τῶν σχετικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἰκειοθελῶς ἀποχωροῦντες Ἀρχιερεῖς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας λαμβάνουσι ἐφ' ὅρου ζωῆς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν ἂν ὑπερέβησαν τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἂν ὑπερέβησαν τὸ 60ον ἔτος καὶ ἔχωσι ὑπηρεσίαν Ἀρχιερέως ὑπὲρ τὰ 15 ἔτη, ἢ ἂν περιῆλθον εἰς σωματικὴν ἢ πνευματικὴν ἀνικανότητα λόγῳ νόσου ἢ γήρατος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ποιμαντορικῶν των καθηκόντων.

Ἄρθρον 13.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καὶ μετὰ γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ κατὰ τὸ προηγούμενα ἄρθρα διατάξεις τοῦ παρόντος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταργουμένης πάσης ἐναντίας διατάξεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

*Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1925.*

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Θ. Πάγκαλος**

Τὰ Μέλη

**Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Α. Χατζηκυριάκος.**

---

(2)

*Περὶ ἀφαιρετικῆς ἀναλλοτριώσεως κτημάτων διὰ συμπληρωματικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν Μακεδονικῶν Σιδηροδρόμων.*

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, μετὰ γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κτήματα ἀναγκαιοῦντα δι' οἱασδήποτε νέας συμπληρωματικὰς ἐγκαταστάσεις ἀπαραιτήτους διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν Μακεδονικῶν Σιδηροδρόμων καὶ τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης—Ἀλεξανδρουπόλεως—Συνόρων, εἴτε ὁριστικῶς διὰ μονίμους ἐγκαταστάσεις, εἴτε προσωρινῶς διὰ προσκαίρους τοιαύτας, ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάναις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἡ ἀναγνώρισις καὶ βεβαίωσις τῆς δημοσίας ὠφελείας γίνεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐγκρίσεως τῶν κτηματολογικῶν διαγραμμάτων καὶ πινάκων τῶν ἐμφαινόντων τὰ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις διὰ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' τοῦ 1911 καὶ τοῦ περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 3 αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 103 νόμου, ὡς αὗται ἡρμηνεύθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τῶν γενικῶν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων νόμων», ἀποκλειομένων ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 499 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τὸν νόμον ΓΨΨΖ' προσωρινῶν μέτρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεων γενομένων διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων καὶ ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς κυρίας περὶ νομῆς δίκης, εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Συνέλευσιν ἅμα ὡς αὐτὴ συνέλθῃ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατί-

θεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1925.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Θ. Πάγκαλος**

Τὰ Μέλη

**Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Δ. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Α. Χατζηκυριάκος.**

# ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

*Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐξετάσεων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.*

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Αὐγούστου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1242 περὶ διοικήσεως τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1) Ἵνα προαχθῇ ἡ ἀπολυθῇ μαθητής τις σχολείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, πλὴν τῶν διδασκαλείων, δέον νὰ λάβῃ τὴν βάσιν σχεδὸν καλῶς 5 (πλῆρες) εἰς πάντα τὰ μαθήματα.

2) Μαθητής, μὴ λαμβάνων τὴν βάσιν εἰς δύο τῶν πρωτευόντων μαθημάτων ἀπορρίπτεται. Θεωροῦνται δὲ πρωτεύοντα, διὰ μὲν τὰ κλασσικοῦ τύπου σχολεῖα καὶ ἀστικὰ σχολεῖα θηλέων τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, Νέα Ἑλληνικὰ καὶ Μαθηματικά, διὰ δὲ τὰ πρακτικὰ Λύκεια τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, τὰ Φυσικὰ καὶ τὰ Μαθηματικά.

3) Μαθητὴς μὴ λαμβάνων τὴν βάσιν εἰς πλείονα τῶν τριῶν μαθημάτων ἀπορρίπτεται.

4) Μαθητὴς μὴ λαμβάνων τὴν βάσιν εἰς ἓν ἢ δύο ἢ τρία τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὰ δύο δὲν εἶνε ἐκ τῶν πρωτευόντων, παραπέμπεται εἰς συμπληρωματικὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἐξέτασιν εἰς τὸ μάθημα ἢ τὰ μαθήματα εἰς ἃ ὑστέρησε.

Ἄρθρον 2.

1) Κατὰ τὴν συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Σεπτεμβρίου ἐὰν τὸ μάθημα εἰς ὃ παρεπέμφθη ὁ μαθητὴς εἶνε ἓν ἐκ τῶν πρωτευόντων, ἵνα θεωρηθῇ ἐπιτυχὼν δέον νὰ λάβῃ εἰς αὐτὸ τὴν βάσιν σχεδὸν καλῶν (πλῆρες) 5. Ἐὰν δὲ εἶνε ἓν τῶν δευτερευόντων, ὁ μαθητὴς θεωρεῖται ἐπιτυχών: α') ἐὰν λάβῃ εἰς αὐτὸ τὴν βάσιν, ἢ β') ἐὰν τυχὸν βαθμοῦ οὐχὶ κάτω τοῦ μερίου 3 ἔχῃ συγχρόνως μέσον ὅρον τῶν πρωτευόντων μαθημάτων βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε ὁ μέσος ὅρος τοῦ βαθμοῦ, οὗ ἔτυχε κατὰ τὴν ἀνεξέτασιν καὶ τοῦ μέσου ὅρου τῶν πρωτευόντων μαθημάτων δίδῃ τὴν βάσιν σχεδὸν καλῶς 5 (πλῆρες).

2) Ἐὰν ὁ παραπεμπόμενος εἰς δευτερεῦόν τι μάθημα τύχῃ κατὰ τὴν ἀνεξέτασιν βαθμοῦ κάτω τοῦ μερίου 3, ἀπορρίπτεται.

3) Ἐὰν τὰ μαθήματα, εἰς ἃ παραπέμπεται εἶνε δύο, ὧν τὸ ἓν πρωτεῦον, θεωρεῖται ὁ μαθητὴς ἐπιτυχών: α') ἐὰν καὶ εἰς τα δύο λάβῃ τὴν βάσιν, ἢ β') ἐὰν λάβῃ προβιβασμὸν μὲν βαθμὸν εἰς τὸ πρωτεῦον, βαθμὸν δὲ οὐχὶ κάτω τοῦ μερίου 3 εἰς τὸ δευτερεῦον, ἐφ' ὅσον ὁ μέσος ὅρος τῶν δύο βαθμῶν δίδει τὴν βάσιν.

4) Ἐὰν ἀμφότερα τὰ μαθήματα εἰς ἃ παραπέμπεται εἶνε δευτερεύοντα, ὁ μαθητὴς θεωρεῖται ἐπιτυχών: α') ἐὰν λάβῃ τὴν βάσιν καὶ εἰς τὰ δύο. β') Ἐὰν λάβῃ τὴν βάσιν μὲν εἰς τὸ ἕν, βαθμὸν δὲ οὐχὶ κάτω τοῦ 3 εἰς τὸ ἕτερον, ἐφ' ὅσον ὁ μέσος ὅρος τῶν πρωτευόντων μαθημάτων καὶ ὁ βαθμὸς οὗ ἔτυχε κατὰ τὸ μάθημα εἰς ὃ ὑστέρησε, δίδουν μέσον ὅρον σχεδὸν καλῶς 5.

5) Ἐὰν τὰ μαθήματα εἰς ἃ παραπέμπεται εἶνε τρία, ἵνα θεωρηθῇ ἐπιτυχὼν ὁ μαθητὴς δέον: α') Νὰ λάβῃ τὴν βάσιν εἰς τὰ δύο. β') Νὰ λάβῃ τὴν βάσιν εἰς τὸ πρωτεῦον μάθημα, ἐφ' ὅσον ἔχει καὶ εἰς τοιοῦτον παραπεμφθῇ. γ') Ἐὰν καὶ τὰ τρία εἶναι μαθήματα δευτερεύοντα, καὶ ἐπιτύχῃ καὶ εἰς τὰ δύο, ἀποτύχῃ δὲ εἰς τὸ τρίτον, θεωρεῖται ἐπιτυχών, ἐφ' ὅσον ὁ μέσος ὅρος καὶ τῶν τριῶν μαθημάτων δίδει τὴν βάσιν σχεδὸν καλῶς πλῆρες 5, ἢ ἐφ' ὅσον ὁ μέσος ὅρος τῶν πρωτευόντων μαθημάτων καὶ ὁ βαθμὸς οὗ ἔτυχε κατὰ τὸ μάθημα εἰς ὃ ὑστέρησε, δίδουν μέσον ὅρον σχεδὸν καλῶς 5.

Ἄρθρον 3.

1) Ἵνα θεωρηθῇ τις ἐπιτυχὼν κατὰ τὴν εἰσιτήριον ἢ καταταικτήριον δοκιμασίαν δέον νὰ λάβῃ τὴν βάσιν σχεδὸν καλῶς (πλῆρες) 5 εἰς πάντα τὰ μαθήματα εἰς ἃ ἐξετάζεται. Ὁ ὑστερῶν εἰς ἓν ἢ πλείονα παραπέμπεται πρὸς συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν κατὰ Σεπτέμβριον εἰς τὸ μάθημα ἢ τὰ μαθήματα εἰς ἃ ὑστέρησε.

2) Ἡ συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τοῦ Σεπτεμβρίου διεξάγεται ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἰουλίου. Ὁ καὶ πάλιν ὑστερῶν εἰς τὸ μάθημα ἢ ἕκαστον τῶν μαθημάτων εἰς ἃ παρεπέμφθη ἀπορρίπτεται. Προκειμένου δὲ περὶ καταταικτηρίων ἐξετάσεων κανονίζεται τότε καὶ ἡ τάξις εἰς ἣν ἤθελε κριθῇ ἱκανός.

Ὁ ὑφιστάμενος τὴν εἰσιτήριον ἢ καταταικτήριον δοκιμασίαν κατὰ Σεπτέμβριον τὸ πρῶτον, ἵνα θεωρηθῇ ἐπιτυχὼν δέον: α') νὰ λάβῃ τὴν βάσιν εἰς πάντα τὰ μαθήματα, β') ὑστερήσας εἰς ἓν ἢ δύο τῶν δευτερευόντων μαθημάτων δέον νὰ ἔχῃ μέσον ὅρον πρωτευόντων μαθημάτων τοιοῦτον, ὥστε ὁ μέσος ὅρος οὗτος καὶ ὁ βαθμὸς οὗ ἔτυχε εἰς τὸ μάθημα εἰς ὃ ὑστέρησεν ἢ ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν τῶν δύο δευτερευόντων μαθημάτων, ἐὰν εἰς δύο ὑστέρησε, δίδει μέσον ὅρον σχεδὸν καλῶς 5.

Ἄρθρον 4.

1) Οἱ εἰς συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν παραπεμπόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσι ταύτην ἐν τῷ αὐτῷ σχολείῳ ἐν ᾧ ἐφοίτησαν.

2) Ἐξαιροῦνται τὰ τέκνα ὑπαλλήλων μετατιθεμένων εἰς ἄλλην πόλιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν καθὼς καὶ οἱ μαθηταὶ ὧν ἡ οἰκογένεια μετώκησε κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς. Ἡ μετοίκησις βεβαιοῦται δι' ἐγγράφου βεβαιώσεως καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τοῦ μέρους ἐξ οὗ μετώκησαν καὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας τοῦ μέρους εἰς ὃ μετώκησαν. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένους, τῆς μετοικήσεως βεβαιουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Προξένου ἢ τοῦ ἀστυνόμου τοῦ τμήματος εἰς ὃ κατώκησαν.

Ἄρθρον 5.

1) Οἱ παραπεμπόμενοι εἰς ἓν ἢ πλείονα μαθήματα πρὸς συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν κατὰ Σεπτέμβριον καὶ μὴ προσερχόμενοι ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἵνα ὑποστῶσι ταύτην, δικαιοῦνται νὰ ἀνεξετασθῶσιν ἐὰν προσέλθωσιν ἐντὸς τῶν τριῶν ἑπομένων ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν σχολικῶν ἐτῶν.

2) Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ὑπάγονται καὶ οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα σχολικὰ ἔτη παραπεμφθέντες πρὸς συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν.

3) Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀνεξέτασις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κεκανονισμένας πρὸς ἐξέτασιν προθεσμίας. Ἐξαιρετικῶς δὲ οἱ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐξεταζόμενοι δύνανται νὰ ὑποστῶσι τὴν ἐξέτασιν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Ἄρθρον 6.

1) Πρόσφυγες μαθηταὶ ἀπολέσαντες τοὺς τίτλους τῶν σπουδῶν των δύνανται νὰ ὑποστῶσι καταταικτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καταταικτηρίου ἐπιτροπῆς καὶ ἐντὸς τῶν περὶ καταταικτηρίων ἐξετάσεων προθεσμιῶν

διὰ πάσας τὰς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ γυμνασίου, πλὴν τῆς ἀπολυτηρίου ἀπὸ τοῦ γυμνασίου ἐξετάσεως ἄνευ καταβολῆς ἐξετάστρων ἐπὶ τῇ βάσει ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ γονέως ἢ κηδεμόνος, βεβαιούσης ὅτι ἔτυχον ἐνδεικτικοῦ ἢ ἀπολυτηρίου τῆς προηγουμένης τάξεως.

2) Πρόσφυγες μαθηταὶ ἀπολέσαντες τοὺς τίτλους σπουδῶν των δύνανται νὰ ὑποστῶσι προαγωγικὴν ἢ ἀπολυτήριον ἐξέτασιν γραπτὴν καὶ προφορικὴν εἰς πάντα τὰ θεωρητικὰ μαθήματα ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ διευθυντοῦ ἢ διδάξαντος καθηγητοῦ τοῦ σχολείου ἐξ οὗ προέρχονται, ἐφ' ὅσον οὗτος διατελεῖ ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ὅτι διήκουσαν τὰ μαθήματα τάξεώς τινος καὶ τῆς ἀνωτάτης γυμνασιακῆς, συμπεριλαμβανομένης, μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀνελλιπῶς.

Ἡ ἐξέτασις αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν, ἐξαιρετικῶς δὲ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ μεχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Πρόσφυγες μαθηταὶ στερούμενοι τίτλων σπουδῆς ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἀνεγνωρισμένων σχολείων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐγγράφονται ἄνευ ἐξετάσεων εἰς τὰς εἰς ἃς ἀνήκουν τάξεις ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τινὸς τῶν καθηγητῶν ἢ διδασκάλων τοῦ σχολείου διατελοῦντος ἐπίσης ἤδη ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρον 7.

1) Μαθηταὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ βελτιώσωσιν ἢ τὸν ὁλικὸν βαθμὸν ἢ τὸν μερικὸν μαθημάτων τινῶν τοῦ ἐνδεικτικοῦ ἢ τοῦ ἀπολυτηρίου των, δύνανται νὰ προσέλθωσι πρὸς ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἀνεξέτασιν ἐνώπιον τοῦ συλλόγου σχολείου τινὸς ἐντὸς τῶν κεκανονισμένων προθεσμιῶν καὶ νὰ ἀνεξετασθῶσιν εἰς τὸ μάθημα ἢ τὰ μαθήματα τοῦ βαθμοῦ τῶν ὁποίων ἐπιζητοῦσι τὴν βελτίωσιν. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν μετὰ τῶν τίτλων τῶν σπουδῶν των πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου εἰς ὃ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνεξετασθῶσι.

2) Ἡ ἐξέτασις γίνεται γραπτῶς καὶ προφορικῶς, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἡμιαθροίσματος τῶν δύο ἐξετάσεων.

3) Οἱ εὐδοκιμοῦντες λαμβάνουσι νέον τίτλον σπουδῆς.

4) Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποστῶσι τὴν ἀνωτέρω ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος δύνανται νὰ προσέλθωσι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἄρθρον 8.

1) Μαθηταὶ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν ἢ ἀπολυτήριον ἀνεγνωρισμένου ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ξένου ὁμοταγοῦς σχολείου καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι τίτλον σπουδῆς δημοσίου σχολείου, δύνανται νὰ ὑποστῶσι προαγωγικὴν ἢ ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον συλλόγου δημοσίου σχολείου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὁριζομένου, κατόπιν ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων τίτλων πρὸς αὐτήν.

2) Ἡ ἐξέτασις εἶνε γραπτὴ καὶ προφορικὴ εἰς πάντα τὰ θεωρητικὰ μαθήματα, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἡμιαθροίσματος τῶν βαθμῶν τῶν δύο ἐξετάσεων.

3) Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν βάσιν σχεδὸν καλῶς (5) εἰς πάντα τὰ μαθήματα.

4) Οἱ εὐδοκιμοῦντες λαμβάνουσι νέον τίτλον σπουδῆς.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

1) Οἱ κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ἀπορριφθέντες μαθηταὶ τῆς τελευταίας τάξεως τῶν πλήρων γυμνασίων ἢ πρακτικῶν λυκείων ἐπανεξετάζονται ἐν τῷ αὐτῷ σχολείῳ καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὗται παρέχουσι τὸ πρὸς ἀνεξέτασιν δικαίωμα εἰς τούτους.

2) Οἱ ἀποτυγχάνοντες δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλουσι συμπεριληφθῇ εἰς τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1242 κτλ.» ἐκδοθησόμενον πλῆρες Διάταγμα «περὶ ἐγγραφῶν, ἐξετάσεων κλπ.», ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων καὶ τῶν παραγράφων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν περὶ ἐγγραφῶν καὶ ἐξετάσεων προθεσμιῶν τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1923 Διατάγματος «περὶ ἐγγραφῶν, ἐξετάσεων κλπ.».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

*Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1925.*

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

**Ι. Δ. Τσιριμῶκος**

(4)

*Περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων νόμου «περὶ ἀποδοχῶν καθηγητῶν».*

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου 3247 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καθηγητῶν τῶν Θρησκευτικῶν μαθημάτων», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου 3247 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καθηγητῶν τῶν Θρησκευτικῶν μαθημάτων» ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς παρὰ τὰ Βασιλικὰ Χαλκιδικῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ γραμματέως αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπαλλήλων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου π. ἔ. βαρύνουσι τὸ Δημόσιον ἀπὸ 1 Αὐγούστου π. ἔ., θὰ καταβάλλωνται δ' αὐτοῖς καθ' ὃν τρόπον καταβάλλονται καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων αἱ ἀποδοχαί.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

*Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1925.*

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

**Ι. Δ. Τσιριμῶκος**

*Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.*